

Sygn. akt IV CZ 70/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

SSA Roman Dziczek

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko J. S.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 października 2011 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 27 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pozwanej z takim uzasadnieniem, że nie został usunięty brak formalny skargi w postaci braku jednego jej odpisu, pomimo doręczenia pełnomocnikowi skarżącej w dniu 26 listopada 2010 r. wezwania do jego uzupełnienia.

Na postanowienie to skarżąca wniosła zażalenie, podnosząc, że odrzucenie skargi było nieuzasadnione z tej przyczyny, że nieuzupełnienie braku formalnego skargi nie było przez skarżącą zawinione i zachodzą przesłanki przywrócenia terminu do dokonania tej czynności. W uzasadnieniu skarżąca przedstawiła okoliczności mające usprawiedliwiać nieuzupełnienie braku skargi w terminie oraz powołała się na złożony w tym samym dniu wniosek o przywrócenie terminu. W konkluzji wniosła o uchylenie postanowienia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie na odrzucenie środka odwoławczego z powodu niedokonania w terminie czynności lub nieuzupełnienia jej braków formalnych lub fiskalnych może opierać się na twierdzeniu, że braki takie nie występowały lub zostały usunięte w terminie, czyli na podważaniu podstawy odrzucenia, a nie na usprawiedliwianiu – niekwestionowanego - faktu uchybienia terminowi. Takie uzasadnienie jest właściwe dla wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności, który jest alternatywny w stosunku do zażalenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2000 r., I CKN 1309/99, niepublikowane).

Sąd prawidłowo ustalił, że brak formalny skargi nie został uzupełniony w terminie, a skarżąca tego nie kwestionuje. W takim stanie rzeczy zachodziła podstawa do odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁴ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. (w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia błędnie oznaczono jednostki redakcyjne przepisów), co oznacza, że zażalenie należało oddalić, o czym Sąd Najwyższy orzekł stosownie do art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.